

FRÄSCH, FRISK OCH JÄTTEFULL

Let's go outside, in the sunshine. I know you want to but you can't say yes. Den betydelsemässiga spännvidden mellan George Michaels önskade utevistelser och alla svenska mammors tjat om att "borde du inte gå ut en stund" är hisnande. I det senare fallet saknar nämligen utelivet all tilltalande undertext av perversion. Den enda likheten jag kan komma på mellan uteversionerna är att man i båda fallen förväntas ta av sig kläderna.

Tvärtom har det vanliga svenska utelivet en bismak av sundhet, friskhet och moral. Se bara på uttrycket "i friska luften". Den som kom på det har aldrig andats utomhus en varm dag i en storstad. Ändå lever idén kvar, och allra mest i städerna.

JAG SÄGER INTE att jag står fri från utekulten. I elvaårsåldern reagerade jag visserligen surt på min mammas uppmaning, och släpade motvilligt ut mina böcker till en handduk på villagräsmattan. Men fostran sitter djupt. Varje år i april börjar jag drömma om sommartorp och egna odlingsmöjligheter. Förra våren talade jag lyriskt om det lilla skrutthus på Österlen med 43 olika rossorter och fikonträd, som ändå inte skulle kosta mer än vad man då fick för en tvåa i Stockholms innerstad. "Jo, men då skulle vi också behöva bo där", kom till slut den nyktra kommen-

Av **Isobel Hadley-Kamptz**
Författare och frilansskribent

taren från andra sidan frukostbordet. Det dämpade min entusiasm en smula.

Jag vill ju faktiskt inte bo där. Jag vill egentligen inte heller vara ute i den friska naturen, mer än i specifikt valda sammanhang. Svampplockning, ja. Kubbspel, nej. I stan är uteserveringar lagom utomhus. Där finns tillgång till toalett och någon som kommer med nytt kallt mineralvatten när man behöver. Redan en filt i parken är farligt nära oekvämlighetsgränsen.

Men enligt det urbana utomhuscredot ska det vara oekvämt. Det blir mer trivsamt så. Därför är uteserveringarna fullsatta vid 13 plusgrader och snålblåst. Därför samlas massorna i parkerna efter jobbet och dricker varm öl och ännu varmare lädvin som inhandlades på vägen dit.

SYSTEMBOLAGETS VÄGRAN ATT sälja kylda drycker gör ju också det spontana utomhuslivet än mer barbariskt. Det har förmodligen med den restriktiva alkoholpolitiken att göra, men är till synes komplett missriktat. Svenskar har lärt sig att i sammanhang som dessa uppskatta varm alko-

hol. Drickandet blir mer autentiskt så.

Att ta vägen genom en stockholmsk park en vanlig sommarkväll är tyvärr inte så mycket voyeuristiskt som nutidsarkeologiskt. Man vadar igenom modernitetens kökkenmödding. Urdruckna Castello de Gredos, plastförpackningar till vahetterekorvar, sotiga engångsgrillar. Utan att blanda in renhållningsproblematiken, en diskussion som under alla omständigheter borde handla mer om praktisk kommunal service än om moral, är det svårt att tänka sig trashigare trash. Allt i frisksportens namn.

För det vi gör utomhus antas trots övertygande bevisning om motsatsen alltid vara lite sundare än om det sker inom fyra väggar. Afterwork-fylleslagen skulle aldrig accepteras om de gick av stapeln vid en bardisk i stället för i gröngräset. Jag begriper förstås charmen, att bli full och myggbiten samtidigt är inkodat även i mitt eget kulturella arv, men har svårt att acceptera friskhetsaspekten. Att vara ociviliserad har föga med sundhet att göra.

Intressant nog finns ett undantag från regeln om ju mer ute – desto sundare. Det fräscht rosiga försvinner omedel-

**”DET SKA VARA OBEKVÄMT.
DET BLIR MER TRIVSAMT SÅ.
DÄRFÖR SAMLAS MASSORNA I
PARKERNA EFTER JOBBET OCH
DRICKER VARM ÖL OCH ÄNNU
VARMARE LÅDVIN.”**

bart om ekvationen inkluderar dansmusik. Och då talar jag inte om dansbanor – foxtrot under björkarna är en fin svensk tradition och går bortom och utom både sundhets-

fanatism och picknickhets. Man har som sagt en rimligare inställning till utomhuset utanför städerna. George Michael skulle förresten ligga i lä på de flesta sätt på en genomsnittlig svensk dansbana.

Trots dansbanans uppfriskande folkhemslastbarhet riktas

samhällets hat mot dans under bar himmel mot modernare tongångar. Mot det som en gång i tiden kallades rave.

VUXNA MÄNNISKOR FÅR dricka i det fria. De får spela musik också. Men de får inte dansa. För enligt ordningslagen och de kommunala ordningsstadgarna har festen då övergått i rave, och sådana tillställningar måste man söka tillstånd för.

Fast man får förstås inga tillstånd. Polisen är benhård. Som om neonstavar och retrobasgång skulle vara ett större problem för den allmänna ordningen än fulla mellanchefer beväpnade med tråklossar. ☹